

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **APB - PLZEŇ a. s.**, se sídlem Barvínková 582/8, Plzeň, zastoupený JUDr. Ing. Petrem Petržílkem, Ph.D., advokátem se sídlem Dvořákova 1624, Úvaly, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2014, č. j. 1752/530/14 62228/ENV/14, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 243/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu a vyjádření k němu

[1] Návrhem ze dne 25. 5. 2016, který byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen dne 2. 6. 2016, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Navrhovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil lhůtu k vydání rozhodnutí o žalobě, o níž se před Městským soudem v Praze (dále jen „městský soud“) vede řízení pod sp. zn. 6 A 243/2014.

[2] Navrhovatel poukázal na průtahy v souvisejícím a předcházejícím řízení ve věci povolovacího procesu záměru „Větrná farma Výsluní“. Uvedl, že na vydání obecně závazné vyhlášky č. 2/2006 o vyhlášení závazné části územního plánu Výsluní navazoval proces posuzování vlivu na životní prostředí, který byl zahájen v roce 2010. Na vydání rozhodnutí městského soudu jsou přímo či nepřímo závislé navazující procesy, např. rozhodování o odnětí pozemků určených k plnění funkce lesa a rozhodování o umístění stavby. Pro předmětný záměr byla navrhovateli udělena autorizace podle § 30a zákona č.

458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů. Národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů počítá s podporou větrných elektráren, která zahrnuje i navrhovatelův záměr, pouze za podmínky uvedení těchto elektráren do provozu do konce roku 2017. Povolovací procesy, aby mohl být záměr realizován, by tedy měly skončit do roku 2016. Celkově řízení o předmětném záměru před orgány státní moci dle navrhovatele trvá více než 6 let.

[3] Městský soud ve vyjádření k návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu uvedl, že ve věci již učinil všechny potřebné procesní úkony, které je třeba učinit před rozhodnutím ve věci. Jelikož však rozhoduje o žalobách, které předchází navrhovatelově žalobě, nebylo ve věci dosud rozhodnuto.

II. Podstatný obsah spisu krajského soudu

[4] Žalobou doručenou městskému soudu dne 18. 12. 2014 navrhovatel brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2014, č. j. 1752/530/14 62228/ENV/14, jímž bylo změněno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje tak, že se nepovoluje výjimka ze zákazů vyplývajících ze základních ochranných podmínek zvláště chráněného druhu rostliny (koprníku štetinolistého).

[5] Městský soud usnesením ze dne 22. 1. 2015, č. j. 6 A 243/2014 - 15, vyzval navrhovatele k zaplacení soudního poplatku za žalobu. Výzvě navrhovatel dne 9. 2. 2015 vyhověl. Dne 16. 2. 2015 městský soud zaslal žalovanému žalobu a vyzval jej k předložení vyjádření k žalobě a úplného spisového materiálu. Současně jej vyzval, aby sdělil, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Dne 16. 2. 2015 městský soud rovněž informoval město Výsluní, spolek Meluzína a spolek Krušno o probíhajícím řízení a vyzval je ke sdělení, zda budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Město Výsluní a spolek Krušno sdělily, že tato práva budou uplatňovat.

[6] Dne 12. 3. 2015 městský soud obdržel vyjádření k žalobě, kde mj. žalovaný poznamenal, že spisový materiál je u Ministerstva životního prostředí jako podklad pro jednání rozkladové komise, a přislíbil, že spisový materiál soudu zašle neprodleně po ukončení řízení u rozkladové komise. Městský soud dne 27. 3. 2015 zaslal vyjádření k žalobě navrhovateli, kterého též vyzval ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Současně dne 27. 3. 2015 zaslal městu Výsluní a spolku Krušno žalobu a vyjádření žalovaného.

[7] Dne 13. 4. 2015 městský soud obdržel repliku navrhovatele k vyjádření žalovaného a souhlas navrhovatele s rozhodnutím bez nařízení jednání. Dne 21. 4. 2015 městský soud žalovaného urgoval o zaslání spisového materiálu, který byl městskému soudu následně dne 27. 4. 2015 doručen.

[8] Dne 25. 5. 2016 městský soud obdržel návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[10] Při posuzování návrhu na určení lhůty je Nejvyšší správní soud vázán navrhovatelovou specifikací procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy. Jen u takto vymezeného procesního úkonu zkoumá, zda dochází k průtahům. V nynější věci jsou průtahy namítány ve vztahu k vydání rozhodnutí, jímž se řízení před krajským soudem končí.

[11] Důvodnost návrhu na určení lhůty zdejší soud posuzuje dle kritérií vymezených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Těmito kritérii jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu. Současně není bez významu ani § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dle něhož soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. V § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. jsou vymezeny návrhy a věci, o nichž se rozhoduje přednostně.

[12] Za porušení práva na projednání věci bez zbytečných průtahů pak Nejvyšší správní soud nepovažuje samotnou skutečnost, že soud, vůči němuž návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu směřuje, učinil v přiměřených lhůtách všechny přípravné úkony, které musí předcházet rozhodnutí věci, ale ve věci stále nerozhodl, jelikož rozhoduje věci napadlé dříve. Podstatné však je, aby v tomto stavu soud neudržoval řízení po příliš dlouhou dobu, což se posuzuje dle kritérií zmíněných v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, tj. s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu. Jde o kritéria vycházející z judikatury Evropského soudu pro lidská práva.

[13] V případě, že nelze posuzovanou délku řízení s ohledem na popsaná kritéria nadále tolerovat, není možné návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zamítnout s odkazem na § 56 odst. 1 s. ř. s. a odůvodněním, že soud stále rozhoduje věci napadlé dříve než tu, které se týká návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Ochranu práva na projednání věci bez zbytečných průtahů totiž nelze odmítnout s poukazem na to, že práva někoho jiného jsou porušována ještě více. Zde se pak uplatní názor Ústavního soudu, že *„průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době“*; viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/07 a další).

[14] V nynější věci nejde o návrh, který by měl městský soud projednat a rozhodnout přednostně dle § 56 odst. 3 s. ř. s. či § 56 odst. 1 věty za středníkem s. ř. s. Městský soud přitom v současnosti rozhoduje žaloby, které obdržel dříve než navrhovatelovu žalobu.

[15] Nejvyšší správní soud dále neshledal s ohledem na hodnocení kritérií uvedených v § 174a zákona o soudech a soudcích, že by řízení před městským soudem trvalo nepřiměřeně dlouho.

[16] Význam předmětu řízení pro navrhovatele a složitost věci jsou kritéria zmíněná v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, která nejsou exaktně měřitelná. Ve vztahu ke složitosti věci lze nicméně konstatovat, že nejde o věc jednoduchou, naopak s ohledem na povahu žalobních námitek a problematiku poměřování veřejných zájmů jde spíše o věc, která svou složitostí v určité míře překračuje běžnou úroveň složitosti věcí řešených ve správním soudnictví.

[17] Věc má pro navrhovatele ten význam, že výjimka dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ovlivňuje možnost realizovat záměr zbudování větrné elektrárny. Co se týče stěžovatelova tvrzení o tom, že Národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů počítá s podporou větrných elektráren uvedených do provozu do konce roku 2017, jde o vágní tvrzení. Tvrdí-li navrhovatel ve vztahu k významu věci určité skutečnosti jdoucí nad povahu správního rozhodnutí, jež bylo žalobou napadeno, je třeba je v návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu konkrétně rozvést a případně i doložit.

[18] Z hlediska postupu samotného navrhovatele lze zmínit, že společně s podáním žaloby nebyl zaplacen soudní poplatek. Městský soud tak byl nucen navrhovatele vyzývat ke splnění poplatkové povinnosti. Zdejší soud konstatuje, že nesplnění poplatkové povinnosti přímo při jejím vzniku, ale až na výzvu soudu, je sice postup navrhovatele mající schopnost negativně ovlivnit délku řízení, v posuzované věci však byl dopad této skutečnost naprosto okrajový. Nejvyšší správní soud pak neshledal žádný jiný postup navrhovatele, který by prodlžoval délku řízení před městským soudem.

[19] Co se týče postupu městského soudu, lze konstatovat, že se soud nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům, které je nutno učinit, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. V přiměřené době účastníky vyzval, aby se vyjádřili, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání, bez zbytečné prodlevy též vyzval žalovaného k předložení správního spisu a k vyjádření k žalobě. Předložení správního spisu následně urgoval. Vyjádření žalovaného v krátké době po jeho obdržení zaslal navrhovateli. Městský soud rovněž krátce po uhrazení soudního poplatku zjišťoval, zda město Výsluní, spolek Meluzína a spolek Krušno budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že městský soud v přiměřené době po obdržení žaloby dovedl řízení do stavu, kdy by bylo možno vydat rozhodnutí. Posouzení, zda v tomto stavu městský soud neponechal řízení po nepřijatelně dlouho dobu, Nejvyšší správní soud považuje vhodné učinit v souvislosti s dalšími kritérii vymezenými v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[20] Při komplexním zhodnocení hledisek uvedených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný. Řízení před městským soudem trvá 18 měsíců. Jak již bylo výše uvedeno, složitost nynější věci v určité míře překračuje běžnou úroveň složitosti věcí řešených ve správním soudnictví, což s sebou nese požadavek na čas potřebný pro rozhodnutí. Rovněž pak lze poukázat na to, že městský soud neprodléval s úkony, které je nezbytné učinit, před

rozhodnutím věci. Jde o skutečnosti, které Nejvyšší správní soud vedly k závěru, že 18měsíční řízení ještě není porušením práva navrhovatele na vyřízení věci bez zbytečných průtahů. Byť nejde o délku řízení zanedbatelnou, na závěru o nedůvodnosti návrhu na určení lhůty nemění nic ani skutečnost, že k délce řízení navrhovatel negativně nepřispěl. Ani navrhovatelův popis významu věci též Nejvyšší správní soud nevedl k jinému závěru.

[21] Jakkoli Nejvyšší správní soud neshledal, že by délka řízení před městským soudem byla nepřiměřená, počíná se blížit hraničním případům z hlediska posuzování návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Lze uvést, že v usnesení ze dne 16. 6. 2016, č. j. Aprk 18/2016 - 56, kde šlo o totožného navrhovatele, ale věc vedenou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, v níž se jednalo o povolení dočasného a trvalého odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa pro stavbu větrné elektrárny, délka řízení 20 měsíců počala vzbuzovat pochybnosti o souladnosti s právem na spravedlivý proces a vedla k určení lhůty k rozhodnutí ve věci, byť určená lhůta byla tříměsíční (tj. k rozhodnutí ve zmíněné věci má dojít do 2 let od zahájení řízení). V nynější věci řízení před městským soudem trvá řízení 18 měsíců, což s ohledem na rozebrané okolnosti věci Nejvyšší správní soud ještě nevyhodnotil jako nepřiměřené.

[22] Nejvyšší správní soud shrnuje, že návrh na určení lhůty k provedení úkonu nevyhodnotil jako důvodný, proto jej dle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

IV. Náklady řízení

[23] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu